

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOÚ-00357/21-4

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. ledna 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o odvolání žadatele o informace, pana Davida Koňářika, bytem Za Mlýnem 1724, 253 01 Hostivice, proti rozhodnutí povinného subjektu Správa železnic, státní organizace, o odmítnutí žádosti, sp. zn. 12593/2021-SŽ-GŘ-O25 ze dne 19. 1. 2021, takto:

V souladu s § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se **odvolání** žadatele o informace pana Davida Koňářika, bytem Za Mlýnem 1724, 253 01 Hostivice, **zamítá** a **rozhodnutí povinného subjektu** Správa železnic, státní organizace, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1, o odmítnutí žádosti, sp. zn. 12593/2021-SŽ-GŘ-O25 ze dne 19. 1. 2021, **se potvrzuje**.

Odůvodnění

I.

Pan David Koňářík, bytem Za Mlýnem 1724, 253 01 Hostivice (dále jen „žadatel o informace“) požádal dne 27. 11. 2020 společnost Správa železnic, státní organizace, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1, IČO 709 94 234 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

- 1) Aktuální polohy (t.j. čas odjezdu z poslední stanice/příjezdu do aktuální stanice, aktuální zpoždění) ve strojově čitelném formátu formou on-line přístupu
 - a) vlaků osobní dopravy
 - b) vlaků nákladní dopravy
 - c) ostatních vlaků (m.j. soupravových vlaků)

2) Historické údaje o jízdě (t.j. plánované a reálné časy příjezdu/odjezdu pro všechny stanice, kterými vlak projížděl) ve strojově čitelném formátu formou on-line přístupu

- a) vlaků osobní dopravy
- b) vlaků nákladní dopravy
- c) ostatních vlaků (m.j. soupravečských vlaků).

Žadatel upřesnil, že poskytnutím informace “formou on-line přístupu” je v žádosti myšleno poskytnutí buď sdílením dat prostřednictvím rozhraní informačního systému nebo umožněním dálkového přístupu k informaci (dle § 4a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.).

Povinný subjekt rozhodnutím sp. zn. 89087/2020-SŽ-GŘ-O25 ze dne 23. 12. 2020 žádost odmítl. Poskytnutí informací požadovaných pod bodem 1) žádosti povinný subjekt odmítl dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. a dle ustanovení § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon o kybernetické bezpečnosti“); poskytnutí informací požadovaných pod bodem 2) žádosti odmítl s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel se dne 4. 1. 2021 proti uvedenému rozhodnutí odvolal. Úřad rozhodnutím č.j. UOOU-00357/21-2 ze dne 3. 2. 2021 rozhodnutí povinného subjektu zrušil a vrátil věc k novému projednání. Povinný subjekt rozhodnutím sp. zn. 12593/2021-SŽ-GŘ-O25 ze dne 19. 2. 2021 žádost odmítl, a to v bodu 1) s odkazem na ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. a v bodu 2) s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.

V souvislosti s odmítnutím poskytnutí informací požadovaných pod bodem 1) povinný subjekt v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že požadované informace není možné tak, jak je žadatelem požadováno, poskytnout. Požadované informace jsou dle povinného subjektu součástí informačního systému provozování dráhy. Informace o aktuální poloze konkrétních vlaků je pouhou součástí informace o vlaku jako celku, přičemž jednotlivé dílčí informace není možné jednoduchým způsobem v informačním systému oddělit tak, aby je bylo možné poskytnout v žadatelem požadované podobě. Aby mohl žadateli vyhovět, musel by povinný subjekt vytvořit nové rozhraní informačního systému. Povinný subjekt v tomto ohledu odkazuje na komentářovou literaturu, dle níž vytvoření rozhraní informačního systému zřejmě vždy představuje nepřiměřenou zátěž. Povinnému subjektu není znám žádný zákonný předpis, z něhož by mu plynula povinnost poskytovat požadované informace požadovaným způsobem. Zmíněný celek informací o jedoucím vlaku obsahuje kromě informací vkládaných povinným subjektem informace vložené třetími stranami – dopravci, jejichž souhlasem s poskytováním jimi vkládaných informací povinný subjekt nedisponuje. Jelikož se jedná o informace, které vznikly bez použití veřejných prostředků a které byly předány osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí, je dle povinného subjektu nutné poskytnutí celku informací dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. odmítnout. Povinný subjekt dodává, že data o aktuální poloze vlaku veřejné osobní dopravy a časech průjezdů jednotlivými body trasy vlaku jsou zveřejněny v aplikaci GRAPP na stránce <https://grapp.spravazeleznic.cz/>.

K bodu 2) žádosti povinný subjekt na úvod uvedl, že požadované informace nejsou k dispozici jakoukoli on-line formou. Historické informace jsou průběžně ukládány do datových skladů, přičemž před uložením jsou data očištěna od údajů, které povinný subjekt pro svou činnost již nebude potřebovat, a komprimována. V případě potřeby pak

musí povinný subjekt tato data s vyšší mírou zátěže opětovně občerstvovat a netriviálními metodami sestavovat do potřebné podoby. Vzhledem k uvedenému povinný subjekt v odůvodnění konstatuje, že historická data nejsou ve formátu požadovaném žadatelem, tedy buď formou sdílení pomocí rozhraní informačního systému, nebo umožněním dálkového přístupu, dostupná a bylo by nutné každou individuální informaci znovu vytvořit a učinit ji nově součástí většího informačního celku, který neexistuje. Díky vývoji informačních systémů a postupnému zpřesňování struktury ukládaných informací mají historická data v čase různou strukturu. Informace a jejich struktura k jednotlivým jízdám se tak mohou lišit. Povinný subjekt zdůrazňuje, že vytvořením informace se v tomto konkrétním případě nemyslí pouhé sestavení informace z dostupných zdrojů, ale zejména nutnost vyhledání parciálních částí informace v datových skladech, její dekomprimace a občerstvení a následné sestavení do potřebné podoby, s čímž je spojeno přetváření dostupných informací a datových struktur do unifikovaného systematizovaného celku. Aby vyhověl žádosti, musel by povinný subjekt vytvořit nový informační systém. Povinný subjekt zdůrazňuje, že by se nejednalo o rutinní, automatizovanou činnost, neboť samotnou existenci požadované informace je třeba po oživení z datového skladu ověřit a v případě její existence sestavit do požadované podoby, přičemž formát historických dat se, s ohledem na vývoj ukládání dat, může lišit, a zároveň samotné posuzování obsahuje též nutnost posouzení nutnosti ochrany dané informace jiným ustanovením zákona č. 106/1999 Sb. Z uvedených důvodů povinný subjekt poskytnutí těchto informací s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. odmítá z důvodu faktické neexistence informace. Povinný subjekt při tom odkazuje na komentářovou literaturu (Furek, Rothanzl, Jirovec. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. C.H.Beck, Praha 2016, s. 769) a judikaturu, konkrétně na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. dubna 2008, čj. 2 As 71/2007-56: „Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7–11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informací nemá.“

Povinný subjekt dodává, že pod bodem 2) požaduje žadatel typově stejné informace (i když historické) jako v bodě 1); i v případě vytvoření nového informačního systému by tak nebylo možno vyhovět žádosti, když systém nutně obsahuje i informace, které nelze žadateli vydat.

Žadatel o informaci rozhodnutí napadl dne 8. 3. 2021 odvoláním, kdy se neztotožňuje s rozhodnutím povinného subjektu, ani s odůvodněním. Žadatel o informace navrhuje nadřízenému orgánu, aby napadené rozhodnutí zrušil a přikázal povinnému subjektu požadované informace poskytnout.

II.

Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí, setrval na svém stanovisku a odvolání žadatele o informace dne 23. 3. 2021 postoupil se spisovým materiálem a svým stanoviskem nadřízenému orgánu, kterým je dle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. Úřad pro ochranu osobních údajů.

III.

Úřad na základě řádně a včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podané odvolání bylo srozumitelné, z podání bylo patrné, čeho se žadatel o informace domáhá i v jakém rozsahu rozhodnutí povinného subjektu napadá, proto jej nebylo nutné vyzývat k doplnění podání.

Úřad se již nezabýval otázkou své příslušnosti k vedení odvolacího řízení ve věci rozhodnutí o odmítnutí žádosti vydaného Správou železnic, státní organizace, jako povinným subjektem, když již ve svém rozhodnutí č.j. UOOU-00357/21-2 ze dne 3. 2. 2021 došel k závěru, že je v tomto případě příslušný pro vedené odvolacího řízení.

IV.

Úřad se, v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád zabýval námitkami uplatněnými v odvolání žadatelem o informace. Žadatel o informace uplatnil v odvolání následující námitky k vyřízení bodu 1) žádosti:

Dle žadatele povinný subjekt požadovaná data již poskytuje sdílením dat prostřednictvím rozhraní informačního systému pomocí webové služby IS GRAPP (žadatel uvedl odkaz: <https://grapp.spravazeleznice.cz/trainposition.aspx>). Přístup k tomuto rozhraní dle žadatele povinný subjekt poskytuje třetím stranám. Poskytnutí požadované informace není dle žadatele pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, jelikož rozhraní, které by bylo potřeba k poskytnutí informace požadovaným způsobem, již existuje. V souvislosti s argumentem povinného subjektu, že mu není znám zákonný předpis, který by povinnému subjektu stanovil povinnost poskytovat požadované informace požadovaným způsobem, žadatel odkazuje na § 4a odst. 2) zákona č. 106/1999 Sb.

S totožnou námitkou žadatele se Úřad vypořádal již ve svém rozhodnutí ze dne 3. 2. 2021, kdy dospěl k závěru, že tato námitka je nedůvodná.

Úřad v první řadě shledal požadavek žadatele pod bodem 1 a) žádosti, tj. informace o aktuálních polohách vlaků osobní dopravy, za splněný, neboť jde o údaje veřejně dostupné (dostupné na <https://grapp.spravazeleznice.cz>).

Webová služba IS GRAPP, na jejíž existenci odkazuje žadatel s tím, že povinný subjekt poskytuje přístup k rozhraní tohoto systému třetím komerčním stranám, dle zjištění Úřadu obsahuje informace pouze o osobní vlakové dopravě. Poskytnutím přístupu do informačního systému uvedeného výše by tedy nebyly uspokojeny požadavky žadatele uvedené pod body 1 b) a 1 c) žádosti. Nelze tedy souhlasit s tvrzením žadatele, že poskytnutí informací požadovaných v bodě 1) žádosti by pro povinný subjekt nepředstavovalo nepřiměřenou zátěž. Jak popisuje povinný subjekt v odůvodnění napadeného rozhodnutí, požadované informace jsou součástí informačního systému provozování dráhy, jsou pouhou součástí informace o vlaku jako celku, přičemž jednotlivé dílčí informace není možné jednoduchým

způsobem v informačním systému oddělit tak, aby je bylo možné žadatelem určeným způsobem v rámci vyřízení žádosti poskytnout. Z uvedených skutečností vyplývá, že aby mohl žadateli vyhovět, musel by povinný subjekt vytvořit nové rozhraní informačního systému. Dle komentářové literatury pak „*vytvoření rozhraní informačního systému za účelem vyhovění žádosti by zřejmě vždy představovalo nepřiměřenou zátěž...*“ (JIROVEC, Tomáš. § 4a [Poskytování informací na žádost]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 256]. Úřadu není znám zákonný předpis, z něhož by povinnému subjektu plynula povinnost poskytovat požadované informace požadovaným způsobem. Žadatel v tomto ohledu odkazuje na ustanovení § 4a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., které však pouze stanovuje způsoby poskytnutí informací na základě žádosti, přičemž odst. 3 totožného ustanovení umožňuje se od takového způsobu odchýlit v případě, že by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž. Zákon č. 106/1999 Sb. tak nestanoví striktní povinnost poskytovat informace určeným způsobem.

Úřad se dále v této souvislosti zabýval posouzením, zda povinný subjekt dostatečně odůvodnil neposkytnutí informací požadovaných pod bodem 1) žádosti, když v návaznosti na tvrzení, že požadované informace nelze vyjmout z informačního celku, bylo poskytnutí informací odmítnuto s odkazem na ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Dle uvedeného ustanovení povinný subjekt informaci neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí. Do informačních systémů vkládají informace též třetí strany – dopravci, jejichž souhlasem s poskytováním jimi vkládaných informací povinný subjekt nedisponuje. Většina dopravců není právníky osobami uvedenými v § 2 písm. a) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů a nenakládá tedy s veřejnými prostředky. Úřad se tak ztotožňuje s názorem povinného subjektu, že jelikož dotčené informační systémy obsahují údaje vložené výše zmiňovanými subjekty, nelze uvedený celek informací poskytnout.

Úřad na základě výše uvedeného shrnuje, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, ale tyto informace jsou součástí většího celku a jejich vyjmutí by pro povinný subjekt představovalo nepřiměřenou zátěž. S ohledem na výše uvedené nelze informaci poskytnout jako celek. Úřad připomíná ustanovení § 4a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., dle něhož pokud je požadovaná informace součástí většího celku a její vynětí by bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, poskytne povinný subjekt takový celek v souladu s tímto zákonem. Výše zmiňovaný celek informací však v tomto případě poskytnout nelze, protože obsahuje i údaje, které jsou dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. z poskytování vyloučeny.

Úřad se dále v rámci podaného odvolání, kterým se žadatel domáhá zrušení celého rozhodnutí, zabýval zákonností rozhodnutí o odmítnutí žádosti v bodě 2). Žadatel ve svém odvolání k tomuto bodu žádosti žádné konkrétní námitky neuvedl. Povinný subjekt odmítl požadované informace poskytnout s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.; jedná se podle něj o neexistující informaci, již by musel složitými postupy vytvořit. Odkazuje při tom na komentářovou literaturu a na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 71/2007-56, dle něžž situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá, je typickým faktickým důvodem pro neposkytnutí informace. Úřad k tomu uvádí

následující. V komentáři k zákonu č. 106/1999 (Jelínková, J., Tuháček, M. *Zákon o svobodném přístupu k informacím – praktický komentář*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2019. str. 29) je uvedeno: „Jako hranici mezi povinným sestavením požadované informace z těch, které má povinný subjekt k dispozici (nebo je povinen je mít), a vytvářením nových informací ve smyslu § 2 odst. 4, které lze odmítnout, vymezuje judikatura i komentářová literatura míru „intelektuální náročnosti“ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost (NSS 1 As 141/2011-67, Sb. NSS č. 2635/2012). Je třeba rozlišovat žádosti o prosté výtahy z databází či části dokumentů na straně jedné a žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání, o analýzy dat z rozhodovací činnosti povinného subjektu apod. na straně druhé. Rozhodující tedy není časová náročnost shromáždění požadovaných informací (to lze promítnout do požadavku úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací podle § 17), ale to, zda postačí mechanická, jednoduchá práce se zdrojovými daty, nebo je naopak potřeba „přidaná hodnota“ překračující rámec jednoduchých úkonů. To odpovídá čl. 5 odst. 2 směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru, ve znění směrnice 2013/37/EU, podle níž subjekty veřejného sektoru nejsou povinny vytvářet nebo upravovat dokumenty nebo poskytovat výtahy z dokumentů, pokud by to představovalo nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace.“ K obdobnému závěru dospěli autoři dalšího komentáře (srov. Furek, A., Rothanzl, L. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. Komentář. Praha: Linde, 2016. str. 21), kteří uvádějí, že pro odlišení případů prostého mechanického vyhledání informace od situace, ve které vyhledávání překračuje rámec jednoduchých úkonů, „musí být hledáno v míře „intelektuální náročnosti“ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. O vytváření nové informace proto půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost.“

Povinný subjekt v odůvodnění rozhodnutí opětovně uvádí, že za účelem poskytnutí informací požadovaných pod bodem 2) žádosti by bylo nutné každou individuální informaci znovu vytvořit. Zdůrazňuje při tom, že vytvořením informace se v tomto konkrétním případě nemyslí pouhé sestavení informace z dostupných zdrojů, ale zejména nutnost vyhledání parciálních částí informace v datových skladech, její dekomprimace a občerstvení a následné sestavení do potřebné podoby. Svou argumentaci pro odmítnutí tohoto bodu žádosti povinný subjekt v napadeném rozhodnutí rozšiřuje. Dle nově uvedených argumentů by součástí procesu vytvoření nových informací bylo přetváření dostupných informací a datových struktur do unifikovaného systematizovaného celku. Aby vyhověl žádosti, musel by povinný subjekt vytvořit nový informační systém. Povinný subjekt zdůrazňuje, že by se nejednalo o rutinní, automatizovanou činnost, neboť samotnou existenci požadované informace je třeba po oživení z datového skladu ověřit a v případě její existence sestavit do požadované podoby, přičemž formát historických dat se s ohledem na vývoj ukládání dat může lišit a zároveň samotné posuzování obsahuje též nutnost posouzení nutnosti ochrany dané informace jiným ustanovením zákona č. 106/1999 Sb. Z tohoto odůvodnění je možno, kromě časové a technické náročnosti vytvoření požadovaných informací, vyvodit též vyšší míru intelektuální náročnosti ve smyslu uvedeném výše. Zároveň z žádného právního předpisu nevyplývá, že by povinný subjekt měl zákonnou povinnost požadovanou informací disponovat. Odmítnutí požadovaných informací tak lze považovat za souladné s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Lze též přisvědčit povinnému subjektu, že informace požadované pod bodem 2) žádosti jsou stejným typem informací jako informace požadované

pod bodem 1) žádosti. I kdyby tak povinný subjekt vytvořil celek informací požadovaný pod bodem 2) žádosti, nebylo by jej možné poskytnout ze stejného důvodu jako v případě bodu 1) žádosti.

V.

Úřad posoudil rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti, podané odvolání i všechny relevantní skutečnosti ve vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Nadřízený orgán v daném případě neshledal rozpor s platnými právními předpisy při vyřízení žádosti o informace. S odůvodněním uvedeným v rozhodnutí povinného subjektu se plně ztotožňuje. Informace požadované pod bodem 1) žádosti nelze poskytnout dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., což povinný subjekt řádně odůvodnil, přičemž v rozhodnutí zohlednil též aplikaci ustanovení § 4a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Informacemi požadovanými pod bodem 2) žádosti povinný subjekt v požadované formě nedisponuje; jejich vytvoření by představovalo vyšší míru „intelektuální náročnosti“, lze je tak podřadit pod ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Úřad proto konstatuje, že povinný subjekt postupoval v souladu s legislativními normami a dosavadní judikaturou.

Úřad dále přezkoumal postup povinného subjektu, který předcházel vydání rozhodnutí, a neshledal jej rozporným s platnými právními předpisy. O odmítnutí žádosti bylo vydáno rozhodnutí, které bylo řádně odůvodněno.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 6. dubna 2021

Mgr. Monika Bendová
vedoucí oddělení přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. David Koňářík, Za Mlýnem 1724, 253 01 Hostivice, ID DS: e79s38m
2. Správa železnic, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, DS: uccchjm